

AFTERSUN

- **Σκηνοθεσία- Σενάριο:** Σάρλοτ Γουέλς
- **Ηθοποιοί:** Πολ Μεσκάλ, Φράνκι Κόριο, Λίλια Ρούλσον-Χολ
- **Φωτογραφία:** Γκρέγορι Οκε
- **Μοντάζ:** Μπλερ ΜακΚλέντον
- **Μουσική:** Όλιβερ Κόουτς
- **Χώρα:** Ηνωμένο Βασίλειο, ΗΠΑ (Έγχρωμη)
- **Διάρκεια:** 101΄

Διακρίσεις: 32 Βραβεία και 54 Υποψηφιότητες

Athens International Film Festival 2022, Υποψηφιότητα για Χρυσή Αθηνά, καλύτερη ταινία
Atlanta Film Critics Circle 2022, Βραβείο Καλύτερης ταινίας
Boston Society of Film Critics Awards 2022, 2 Βραβεία, Βραβείο Μοντάζ, Βραβείο καλύτερου νέου κινηματογραφιστή.
British Independent Film Awards 2022, 7 Βραβεία, Καλύτερης βρατανικής ταινίας, Καλύτερης σκηνοθεσίας, Καλύτερου Σεναρίου, Καλύτερης Φωτογραφίας, Καλύτερου Μοντάζ, Καλύτερης Μουσικής και Βραβείο Douglas Hickox.
Bucharest International Film Festival 2022, Βραβείο Σεναρίου.
Cannes Film Festival 2022, Βραβείο των Critics' Week Jury στη Charlotte Wells.
Chicago Film Critics Association Awards 2022, Βραβείο στην πλέον υποσχόμενη κινηματογραφίστρια.
Deauville Film Festival 2022, 2 Βραβεία στη Σαρλότ Γουέλς, Κριτικών και Μέγα Ειδικό Βραβείο.
Festival du nouveau cinéma 2022, 2 Βραβεία, Καλύτερου-Καλύτερης Ηθοποιού και Καλύτερης ταινίας.
Gotham Awards 2022, Βραβείο Σκηνοθεσίας.
Las Vegas Film Critics Society Awards 2022, 2 Βραβεία, Νέα Σκηνοθέτης της Χρονιάς και Καλύτερης γυναικείας ερμηνείας.
Los Angeles Film Critics Association Awards 2022, Βραβείο Μοντάζ.
Montclair Film Festival (MFF) 2022, Βραβείο στη Σαρλότ Γουέλς.
Munich Film Festival 2022, Βραβείο καλύτερης ταινίας από νέο σκηνοθέτη.
National Board of Review, USA 2022, Βραβείο Πρωτοεμφανιζόμενου σκηνοθέτη, Top Ten Ταινίες.
New York Film Critics Circle Awards 2022, Βραβείο Καλύτερης Πρώτης ταινίας.
New York Film Critics, Online 2022, Βραβείο Σκηνοθετικού Ντεμπούτου.
Palm Springs International Film Festival 2023, Βραβείο Σκηνοθεσίας.
Sarajevo Film Festival 2022, Βραβείο Καλύτερης ταινίας για την προαγωγή της ισότητας.
Seville European Film Festival 2022, Βραβείο Καλύτερης ταινίας.
Sunset Film Circle Awards 2022, Βραβείο «Five Fire Directors».
São Paulo International Film Festival 2022, Βραβείο Καλύτερης ταινίας στο Διαγωνιστικό Νέων Σκηνοθετών.

Το ντεμπούτο της Σάρλοτ Γουέλς που ξεχώρισε ως μια από τις καλύτερες ταινίες της χρονιάς.

«Aftersun»: Η ταινία που θα έκανε και μια πέτρα να κλάψει, παίχτηκε στις 28ες Νύχτες Πρεμιέρας (28.9-9.10.2022).

Μια γυναίκα θυμάται τις διακοπές που πέρασε μικρή, με τον χωρισμένο πατέρα της, στη διάρκεια ενός καλοκαιριού χαμένου βαθιά στη μνήμη, αλλά καθοριστικού και για τους δυο. Το «Aftersun» είναι μια ταινία που παρακολουθείς χαμογελαστός στην αρχή και γλυκύτατα δακρυσμένος στο τέλος. Είναι το είδος του μικρού, μαγικού φιλμ που αφήνει μεγάλα, τρυφερά σημάδια μέσα σου. Είναι το ωραιότερο ντεμπούτο των τελευταίων ετών και ο πιο συγκινητικός λόγος για να θυμάται κανείς κινηματογραφικά το 2022. Υπέροχοι πρωταγωνιστές του, η πρωτοεμφανιζόμενη Φράνκι Κόριο και ο Πολ Μέσκαλ του «Normal People». Βραβείο της Επιτροπής στο Δεκαπενθήμερο Κριτικής του Φεστιβάλ Καννών.

Ένα από τα καλύτερα και πιο συγκινητικά ντεμπούτα των τελευταίων ετών, το οποίο πραγματεύεται τη σχέση της μνήμης με την ενηλικίωση και την απώλεια τόσο εύστοχα, που σε αφήνει ανοχύρωτο.

Το *Aftersun* είναι το σκηνοθετικό ντεμπούτο της Charlotte Wells.

Η ταινία έχει λάβει μέχρι στιγμής διθυραμβικές κριτικές.

Πολλοί είναι αυτοί που μιλούν για την καλύτερη ταινία της χρονιάς, ενώ έχουν αρχίσει και οι υποψίες πως το *Aftersun* ίσως χαρίσει στον Paul Mescal την πρώτη του υποψηφιότητα για Όσκαρ. Ανεξάρτητα, όμως, από αυτό, η ταινία παραμένει μία πολύ σημαντική ιστορία για την ενηλικίωση, την ευθύνη του να είσαι γονιός, το διαγενεσιακό τραύμα και όλα όσα φαίνεται να απασχολούν τη σκηνοθέτρια μέσα από το *Aftersun*.

«Το ντεμπούτο της χρονιάς», Καλλιτεχνικό Διευθυντή του φεστιβάλ, Λουκάς Κατσίκας,

Αν υπάρχει μια ταινία της φετινής σεζόν που θα έκανε και μια πέτρα να κλάψει, όπως έλεγε και ο Όρσον Γουέλς, αυτή είναι το «Aftersun».

«Aftersun», μια από τις ταινίες με διθυραμβικές κριτικές.

Στην κατηγορία "aftersun" ανήκουν όσες αλοιφές χρησιμοποιούνται για να ενυδατώσουν τα εγκαύματα που προκαλούνται από τον ήλιο. Όσο... σκληραγωγημένο κι αν είναι ένα δέρμα, **το εύθραστο κέλυφος που περικλείει το "μέσα" του ανθρώπου**, δεν είναι αρκετό για να αμυνθεί απέναντι σε δυνάμεις οι οποίες μπορούν να το τραυματίσουν, όπως οι ακτίνες του ήλιου. Για να προστατευτεί χρειάζεται ένα φάρμακο, το οποίο δρα με φαινομενικά δυσερμήνευτους τρόπους, αλλά είναι απαραίτητο προκειμένου να μη μείνει ανεπανόρθωτα πληγωμένο.

Η σκηνοθέτρια **Σάρлот Γουέλς** δεν επέλεξε τυχαία τη λέξη "**Aftersun**" για να ονοματίσει το ντεμπούτο της. Από τη μία οι αντιηλιακές κρέμες αποτελούν ένα από τα ελάχιστα σημεία σωματικής επαφής για τους δύο κεντρικούς χαρακτήρες της δημιουργού, ένα 11χρονο κορίτσι (**Φράνκι Κόριο**) και τον 30χρονο πατέρα της (**Πολ Μεσκάλ**), οι οποίοι περνούν ολιγοήμερες καλοκαιρινές διακοπές μαζί ώστε να αναθερμάνουν τη σχέση τους. Από την άλλη, στην εξέλιξη της η ταινία αποκτά αθόρυβα μια λυτρωτικά καταπραυντική ικανότητα, η οποία από το πουθενά επιδρά σαν διαπεραστικό βάμμα στην ψυχή.

Με τρομερή αυτοπεποίθηση για πρωτοεμφανιζόμενη σκηνοθέτρια, η Γουέλς δεν υφαίνει τη σχέση πατέρα-κόρης, ακολουθώντας πιστά τους κανόνες ενός τυπικού δράματος. Αντιθέτως, χρησιμοποιώντας ελάχιστα υλικά, όπως το μινιμαλιστικό γράφημα των χαρακτήρων, κατασκευάζει έναν πολυεπίπεδο συναισθηματικό χάρτη όπου οι έννοιες της μνήμης και της ενηλικίωσης βρίσκονται σε γόνιμη αντιπαράθεση. Στην ταινία, η νεαρή ηρωίδα χρησιμοποιεί μια οικιακή κάμερα για να κινηματογραφήσει χειροποίητα πλάνα, κομμάτια του ψηφιδωτού που ονομάζεται "παιδική ηλικία", στα οποία δεν έχει τόση

σημασία η ακριβής αποτύπωση του γεγονότος, όσο το πώς αυτό βιώθηκε. Γι' αυτό και ο πατέρας έχει την αύρα ενός φαντάσματος, αφού υπάρχει μονάχα ως ανεπίλυτο αίνιγμα στις εντυπώσεις και τις αναμνήσεις της κόρης του, η οποία δεν παύει να στοιχειώνεται από εκείνον.

Η πολύτιμη ιδιαιτερότητα του "Aftersun" έγκειται στο πόσο αβίαστα μα και εύστοχα απεικονίζει μία από τις πιο περίπλοκες περιόδους της ανηλικότητας. Εκείνη που ενώ το υποκείμενο δειλά δειλά ανεξαρτητοποιείται, ταυτόχρονα συνειδητοποιεί πως οι γονείς του είναι επίσης αυθύπαρκτα όντα, με τις δικές τους αντιφάσεις και ψεγάδια. Ακόμα σπουδαιότερος, ο αδιόρατος τρόπος με τον οποίο η σκηνοθεσία της Γουέλς δημιουργεί υποσυνείδητα τον αφηγηματικό χώρο ώστε η πλοκή να μη φορτιστεί μόνο από το φέρισιμ των χαρακτήρων, αλλά και από τα βιώματα που "κουβαλούν" όσοι παρακολουθούν την ταινία. Χωρίς να γίνει εύκολα αντιληπτό, οι άμυνες ξεχαρβαλώνονται κομμάτι κομμάτι, ώσπου ο καθένας να βρεθεί ακινητοποιημένος και ανοχύρωτος στη θέση του. Σαν να παρακολουθεί ένα ξεχασμένο VHS με συλλογή αναμνήσεων οι οποίες αποδείχθηκαν σημαδιακές, όπως ένα "αντίο" που δεν ήταν ακόμη οριστικό.

Γιάννης Καντέας-Παπαδόπουλος, Αθηνόγραμμα, 22.12.2022

Είκοσι χρόνια πριν η 11χρονη Σοφί πηγαίνει διακοπές στο εξωτερικό με τον πατέρα της σ' ένα παραθαλάσσιο ξενοδοχείο στην Τουρκία. Οι γονείς της είναι χωρισμένοι, κι εκείνος μένει πια σ' άλλη πόλη της Αγγλίας. Δεν βλέπονται συχνά μοιράζονται, όμως, πάντα τον ίδιο ουρανό όπως του λέει. Βουτιές στην πισίνα, κολύμπι στη θάλασσα, γεύματα, δείπνα, παιχνίδια, διαφωνίες, μικροί τσακωμοί, γνωριμίες με μεγαλύτερα παιδιά, η καλοκαιρινή ραστώνη σε εναλλαγή με δραστηριότητες και γονεϊκή φροντίδα. Μια εφηβεία που πλησιάζει για τη Σοφί, μια ανεπαίσθητη θλίψη που προσπαθεί ν' αποφύγει ο πατέρας. Πώς να ήταν τότε τα πράγματα γι αυτόν; Είκοσι χρόνια μετά, η Σοφί, την ημέρα πάλι των γενεθλίων της, ξανακοιτά τα φιλμάκια που είχαν τραβήξει οι δύο τους τότε. Προσπαθεί να συμπληρώσει με το μυαλό της τις εικόνες του πατέρα που έζησε, μ' άλλες που φαντάζεται πως υπήρχαν...

Το φευγαλέο της στιγμής, η νοσταλγία του χαμένου χρόνου, το ανεξήγητο του ανθρώπινου εύθραυστου, η ανάμνηση που ξαναγίνεται γεγονός με τη θύμηση κι αποκτά νέα σημασία εκ των υστέρων. Η αναζήτηση του πατέρα και μαζί του παιδιού που ήμασταν κάποτε. Η αγάπη απέναντι στο υπαρξιακό αδιέξοδο. Αλλά κι ένας μικρός στοχασμός για την πραγματικότητα που η ουσία της πάντα σ' ένα βαθμό μας διαφεύγει. Τρυφερά κι αισθαντικά, το **Aftersun**, πρώτη ταινία μεγάλου μήκους της Σάρλοτ Γουέλς που έχει γράψει και το αρκετά αυτοβιογραφικό σενάριο, μας τα εξιστορεί όλα αυτά, αναζητώντας την αλήθεια του χαμένου χρόνου, χωρίς μπισκοτάκια μαντέν α λα Προυστ αλλά με φιλμάκια που η Σοφί ξαναβλέπει έχοντας για μόνη συντροφιά το θεατή σ' ένα γραμμικό φλας μπακ εκείνων των ημερών όπου η χαρά συνυπάρχει με τη μελαγχολία. Ή έτσι τα βλέπει τώρα που χαθήκαν..

Η ταινία αποτελεί ταυτόχρονα κι ένα μικρό φόρο τιμής στα ζητούμενα και τους τρόπους του αμερικανικού ανεξάρτητου σινεμά του 90 (που βασικά αναβίωσε εκείνον του 60), με την κάμερα στον ώμο, τις αντισυμβατικές γωνίες λήψης, την πλοκή να μην αποτελεί αυτοσκοπό και την υπαρξιακή διάσταση των ιστοριών να αναδεικνύεται μέσα από τετριμμένους, αποσπασματικούς διαλόγους, και από άμεσες, κοφτές ερμηνείες όπως εδώ της μικρής Φράνκι Κοριό (εξίσου καλή αλλά πιο σύγχρονη και εκείνη του πατέρα, Πολ Μεσκάλ).

Η ενήλικη Σοφί, εμφανίζεται ελάχιστα στην ταινία, ο θεατής, όμως έχει την αίσθηση πως την αισθάνεται μέσα από τη μουσική που παίζει ρόλο αναστοχαστικού σχολίου, επαναεπενδύοντας τις παρελθοντικές εικόνες και αποτελώντας ένα είδος γέφυρας ανάμεσα στο γεγονός και στην ανάμνησή του και στον διαφορετικό τρόπο που τα πράγματα

εκλαμβάνοντουσαν τότε και τώρα, χωρίς όμως να είναι πάντα ξεκάθαρο τι ανήκει σε ποια στιγμή. Οι εικόνες απ' τη βιντεοκάμερα -όπως και το γραπτό κείμενο της κάρτας που φευγαλέα βλέπουμε-, αυτά που μένουν δηλαδή, αποτελούν για την ενήλικη πια Σοφί ένα είδος συναισθηματικής κιβωτού που απ' τη μια της υπενθυμίζει την απώλεια, ταυτόχρονα, όμως, καθιστά αυτά που δείχνει πραγματικά και τη διαβεβαιώνει πως δεν θα χαθούν ποτέ ολόκληρα κι ας αμφιβάλλει για το νόημά τους, έτσι ώστε να μην χρειάζεται άλλη μαντιλέν εκτός απ' τη θέαση για να ενώνει κάθε φορά το παρελθόν με το παρόν και να ξανακερδίζει -στο βαθμό που αντέχει ή είναι εφικτό- έστω και για λίγες στιγμές το χαμένο της χρόνο.

Αλλά πάλι, για αυτό δεν είναι η τέχνη;

Ζωή- Μυρτώ Ρηγοπούλου cinerphilia 22.12.2022

Charlotte Wells

Σκωτσέζα Παραγωγός, Σκηνοθέτης και Σεναριογράφος. Οι μικρού μήκους ταινίες της έχουν προβληθεί σε πολλά διεθνή φεστιβάλ.. Έχει αποφοιτήσει από το New York Univesrsity (MBA/MFA)

Φιλμογραφία: Aftersun (2022), Blue Christmas (short, 2017), Laps (short, 2017). Tuesday (Short, 2015)